

stillet saaledes efter § 1? En Mand kan jo, idet der i § 1 er aabnet Udgang til at faae indregistreret for alle Varer eller for enkelte Varer, ogsaa efter § 10, 3die Stykke, forekommer det mig, faae Ret til i Almindelighed at benytte et Varemærke, naar han tidligere har benyttet Mærket til alle sine Varer, benyttet det i Almindelighed og ikke undtagelsesvis til visse Sorter. Saaledes ser jeg i hvert Fald paa Bestemmelsen, som den foreligger her, men det er jo et Forhold, som kan komme under nærmere Overveielse, og som man vistnok vil kunne enes om. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem ogsaa rørte ved, og jeg tror nærmest, det var i Overensstemmelse med min Opfattelse af § 10, om det ogsaa var nødvendigt, at man skulde nægte Indregistreringen, inden den paatales ved Domstolene, er jeg ganske enig i, at en saadan Regtelse efter mit Skjøn ikke blot er i høi Grad hensigtsmæssig, men omtrent nødvendig. For det Første passer det nemlig med Lovens System, der stadig vedbliver at opfatte Registreringen som det, der konstituerer Retten, at tilstede en saadan Undtagelse, og der er ogsaa en anden Grund. Naar man nemlig gaar den Vej, her foreslaas, blive Domstolene stillede langt sikkrere og bedre med Hensyn til Skjønnen over Varemærkerne. Her bliver det Registratør, der skjønner. Det er først i det Dieblit, han negter at registrere, fordi det er konstateret, at en Anden har det Mærke i Brug, at man gaar til Domstolene, og faa have Domstolene ikke at skjønne over det Spørgsmaal, om de to Varemærker dække hinanden eller ikke; men naar man vil gaa den Vej, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Halkier), ville jo Domstolene komme til at skjønne over det Spørgsmaal, om det ene Varemærke dækker over det andet eller ikke.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. J. Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til det Udvalg, der er nedsat angaaende Lovforslaget om Handelsbøgers Førelse

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Døvstummes Undervisning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2603 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Falkensjerne: Det Forslag til Lov om Foranstaltninger til Døvstummes Undervisning, som er forelagt her i Thinget af den høitærende Kultusminister, bryder jo til dels med det Princip, der ligger til Grund for den foregaaende Lov om denne Sag, idet man nemlig, da der sidst her i Thinget blev vedtaget en Lov om denne Sag, i 1880, traf en Ordning, hvorved Døvstummesagen dels blev taget op fra Statens Side, dels vedblev at være i Hænderne paa Private. Der var den Gang delte Meninger i dette Thing om Rigtigheden af denne Ordning. Fra flere Sider blev der allerede den Gang gjort gjældende, at en Sag som Døvstummes Undervisning, og man kan jo sige Opdragelse med, burde Staten helt og holdent tage i sin Haand, idet man mente, at disse stakkels Børn, der jo ere i en usædvanlig Grad hjælpeløse, vare udsatte i altfor høi Grad for Vilkaarlighed, ja tit for ligefrem Mishandling — kunne i hvert Tilfælde være det — naar ikke Staten holdt sin beskyttende Haand over dem. Jeg er nu ikke ganske blind for, at selv om Staten tager en Sag i sin Haand, navnlig naar det angaar Undervisning og Opdragelse, er man derved ingenlunde altid betrygget mod den Slags Misbrug. Vi have jo i denne Tid haat Leilighed til paa et helt andet Omraade,